

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 315/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., B., zastúpenej advokátom Mgr. V. Š., B., v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I v konaní sp. zn. ČVS: OÚJP – 1298/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. septembra 2006 doručená sťažnosť J. V., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. V. Š., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) v konaní sp. zn. ČVS: OÚJP – 1298/2002.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že 9. júla 2002 podala Okresnej prokuratúre Bratislava 1 (ďalej len „okresná prokuratúra“) ústne do zápisnice trestné oznámenie pre trestný čin podvodu podľa ustanovenia § 250 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona.

Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ odmietol 14. októbra 2002 oznámenie sťažovateľky ako poškodenej osoby. Prokurátor okresnej prokuratúry zrušil 12. novembra 2002 uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí sťažnosti. Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ začal 28. januára 2003 trestné stíhanie vo veci podvodu podľa ustanovenia § 250 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona a vypočul sťažovateľku v ten istý deň ako poškodenú osobu, pričom sťažovateľka si v adhéznom konaní uplatnila nárok na náhradu škody.

Prokurátor okresnej prokuratúry požiadal 23. júla 2004 Mestské zastupiteľstvo v B. o výsluch svedkyne. Výsluch svedkyne bol vykonaný 6. septembra 2004. Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva vzniesol 17. októbra 2005 obvinenie proti F. B. Prokurátor okresnej prokuratúry zrušil 7. novembra 2005 uznesenie o vznesení obvinenia. Vyšetrovateľ 15. marca 2006 zastavil trestné stíhanie vo veci z dôvodu premlčania.

Sťažovateľka požiadala 1. apríla 2006 prokurátora okresnej prokuratúry o preskúmanie postupu vyšetrovateľa a odstránenie prierahov vo vyšetrovaní. Prokurátor okresnej prokuratúry 7. júna 2006 zamietol jej sťažnosť proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania. Uznesenie okresnej prokuratúry bolo sťažovateľke doručené 18. júla 2006.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľka v návrhu rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva PZ v konaní sp. zn. ČVS: OÚJP – 1298/2002. Sťažovateľka zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 200 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

V zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, III. ÚS 33/06).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04, III. ÚS 170/06).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva PZ v konaní sp. zn. ČVS: OÚJP – 1298/2002.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali,

prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

V rámci ustálenej judikatúry ústavného súdu v tejto oblasti sa ochrana základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie ešte trvalo - napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 20/00.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti sťažovateľky zistil, že jej sťažnosť bola ústavnému súdu podaná až po tom, ako okresná prokuratúra zamietla 7. júna 2006 jej sťažnosť proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania. Uvedené rozhodnutie okresnej prokuratúry jej bolo doručené 18. júla 2006, pričom sťažnosť sťažovateľky z 18. septembra 2006 bola ústavnému súdu doručená faxovým podaním v ten istý deň, podaná na poštovú prepravu 20. septembra 2006 a doručená ústavnému súdu 21. septembra 2006. Z uvedeného vyplýva, že právna neistota sťažovateľky už bola v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu odstránená.

Sťažovateľka podala teda sťažnosť na prietahy v konaní až po právoplatnom skončení namietaného konania, keď ústavný súd už nemôže žiadnym spôsobom prispieť k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, t. j. k odstráneniu stavu právnej neistoty. Okresná prokuratúra svojím uznesením zo 7. júna 2006 odstránila stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľka pred rozhodnutím nachádzala. Z uvedeného dôvodu ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 93/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05, III. ÚS 170/06.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré sú viazané na rozhodnutie vo veci samej (napr. III. ÚS 225/06).

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Juraja Babjaka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2006